

σφαχτάρι

σφαχτάρι, το, ουσ. [υποκορ. του ουσ. σφαχτό + κατάλ. -άρι], το σφαχτάρι, το σφαχτό· άνθρωπος που προσφέρεται ως θύμα: «κουράστηκα μια ζωή να 'μαι εγώ το σφαχτάρι για τις αμαρτίες των άλλων»·

- *φωνάζει σαν σφαχτάρι*, (ειρωνικά), φωνάζει πολύ δυνατά, συνήθως χωρίς λόγο: «γιατί φωνάζεις σαν σφαχτάρι και ξεσήκωσες όλη τη γειτονιά στο πόδι!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας